

בש"פ 5013/17 - מדינת ישראל נגד סלמאן עאמר

בבית המשפט העליון

בש"פ 5013/17

כבוד השופטת א' חיות
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

סלמאן עאמר

המשיב:

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

עו"ד יעל שרף

בשם המבקשת:

עו"ד דרור ארד-איילון; עו"ד יוסי לבנה; עו"ד גיא

בשם המשיב:

זאבי

החלטה

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. נגד המשיב הוגש ביום 2.10.2016 כתב אישום, אשר תוקן ביום 1.3.2017 בדרך של הוספת עובדות, המייחס לו עבירה של רצח בכוונה תחילה ושיבוש מהלכי משפט. בתמצית, הטענות העולות בכתב האישום הן כי על רקע עימות שפרץ בין המשיב, לשעבר ראש מועצת הכפר ג'וליס, לחברו (להלן: המנוח) איים המנוח לפגוע במשיב. ביום 24.8.2016 הגיע המשיב לחניית בניין המועצה ובסמוך לכך הגיע המנוח והחנה את רכבו מאחורי רכב המשיב. בשלב זה

ובעוד המשיב ברכבו פנה אליו המנוח כשבידו מקל מעץ וצעק לעברו כי הוא צריך למות והכה באמצעות המקל בדופן דלת הנהג, בשמשת דלת הנהג ובשמשה הקדמית של הרכב. המשיב, אשר ישב במושב הנהג, שלף אקדח שהחזיק ברישיון ודרך אותו, לאחר מכן פתח המנוח את דלת הנהג ובעודו מחזיק במקל קרא לעבר המשיב "אתה גבר, אתה רוצה לירות בי? תירה בי". בשלב זה ירה המשיב אל עבר פלג גופו העליון של המנוח, כתוצאה מכך שמט המנוח את המקל והתכופף תוך שהוא מפנה את גבו למשיב. המשיב המשיך לירות במנוח מספר רב של יריות מטווח קצר תוך שהוא יוצא מרכבו, וזאת כשהמנוח כפוף וגבו אליו. מזכיר המועצה שעמד במקום ניסה להרחיק את המשיב מהמנוח ולמנוע את המשך הירי, אך המשיב הוסיף וירה במנוח פעם נוספת בעורפו ובסך הכל ירה בו שבעה כדורים בפלג הגוף העליון ובראשו. כל האירוע התרחש באור יום ונקלט במלואו במצלמת וידאו המוצבת במקום.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום עתרה המדינה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. לאחר שקבע כי קיימות ראיות לכאורה ועילות מעצר, הוסיף בית המשפט המחוזי וקבע כי נסיבות המקרה חריגות דיין ומצדיקות בחינת חלופת מעצר ובתסקיר שירות המבחן מיום 18.1.2017, סבר שירות המבחן כי נוכח הסכם "הודנא" שנחתם בין משפחות המשיב והמנוח, הסיכון הנשקף משחרורו של המשיב הינו בעיקר בריחה והימלטות ומכל מקום בשל טעמים הקשורים במפקח העיקרי שהוצע, לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרור המשיב לחלופת מעצר. ביום 6.2.2017 קבע בית המשפט המחוזי כי לאחר שמיעת המפקחים המוצעים נחה דעתו כי יוכלו לעמוד במלאכת הפיקוח והורה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, אך ערר שהגישה המדינה על החלטה זו התקבל (בש"פ 1276/17 מדינת ישראל נ' סלמאן (23.2.2017)) ונקבע כי:

אכן, המשיב מילא תפקידים ציבוריים. הוא נעדר הרשעות קודמות. אך הוא מואשם בעבירת המתה. האם ניתן לשלול, בנסיבות העניין כולו, את החשש להימלטות מהדין? ממכלול הנסיבות עולה כי אין זה המצב. המעצר בפיקוח אלקטרוני – על הרכיב האנושי שבו – אינו פתרון הרמטי. היה והמשיב יחליט בשלב מסוים במשפט כי ברצונו להימלט מהארץ, נראה כי ביכולתו לממש רצון זה. כאמור, קשה להעריך האם זהו רצונו. המשיב קשור למדינה. אך בסופו של שיקול, החשש להימלטות קיים בעוצמה שמלמדת על כך שהחלופה של פיקוח אלקטרוני אינה חזקה דייה. (שם, פסקה 4)

בקשה לעיון חוזר שהגיש המשיב לבית המשפט המחוזי נדחתה אף היא ביום 9.5.2017, והמשיב בחר שלא לערור על החלטה זו.

3. בהליך העיקרי, נדחה מתן המענה לכתב האישום מספר פעמים לבקשת המשיב, בין היתר, לצורך לימוד החומר והגשת בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי), וכן בשל כוונת המדינה לתקן את כתב האישום והצורך להוציא תעודות חיסיון. ביום 1.3.2017 אישר בית המשפט את תיקון כתב האישום, נמסר מענה לכתב האישום המתוקן ובית המשפט הורה למדינה להשלים את הליך הוצאת תעודות החיסיון. בהמשך נדונה בקשה של המשיב לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי וכן נדחתה עתירה לגילוי ראיה שהגיש המשיב לבית משפט זה (בש"פ 3977/17, לא פורסם). בהליך העיקרי נקבעו שבעה מועדי הוכחות במהלך החודשים מאי ויוני (האחרון שבהם ב-19.6.2017), אך שלושה מהמועדים בוטלו מטעמים הקשורים ביומנו של בית המשפט ובארבעת הדיונים שהתקיימו נשמעו 13 עדי תביעה. בנוסף נקבעו חמישה מועדים נוספים לשמיעת הוכחות (אחד ביולי, אחד באוקטובר ושלושה בנובמבר ש"ז).

4. משנקפו תשעה חודשים למעצרו של המשיב וההליך בעניינו טרם הסתיים, עותרת המדינה להארכת מעצרו

בתשעים ימים או עד למתן פסק הדין. לטענת המדינה החשש העיקרי הנשקף מן המשיב הוא הימלטות מאימת הדין, וזאת נוכח העבירה המיוחסת לו וכן נוכח העובדה שהוא מחזיק באזרחות ארגנטינאית ובשל זיקתו לארגנטינה - מדינה של ישראל אין עמה הסכם הסגרה - בעבר ובהווה. עוד נטען כי למשיב תאגידים בשליטתו בחו"ל וכי יש קושי ליתן בו אמון במידה הנדרשת לשם שחרורו לחלופה או למעצר בפיקוח אלקטרוני. המדינה מוסיפה ומציינת כי לאחר הירי נטל המשיב על פי הנטען את האקדח והטלפונים הסלולאריים ועזב את המקום ברגל ובהמשך העלים את החפצים הללו ובנוסף לא מסר לשירות המבחן את מלוא המידע בנוגע לאירוע והדבר מעיד על התנהלות קרת רוח ועל הסכנה לשיבוש הליכים הנשקפת ממנו.

5. המשיב מתנגד לבקשה ולגישתו אין נשקפת ממנו סכנה להימלטות מן הארץ. לטענתו אין כל סיבה שלא ליתן בו אמון נוכח עברו הבטחוני, התפקיד הציבורי שבו נשא לפני האירוע, הקשר ההדוק שלו לישראל שהיא מרכז חייו לפחות מאז 2013 וכן העובדה שהסגיר את עצמו לידי המשטרה אף שהייתה בידו שהות להימלט מן הארץ לו חפץ בכך. עוד נטען כי למשיב יש אכן אח המתגורר בחו"ל, אך הוא נמצא שליש מהזמן בישראל ולמשיב אין חברות שהוא מנהל בחו"ל אלא מניות כערון השקעה בלבד.

6. דין הבקשה להתקבל.

כפי שטענה המדינה בהגנותה, מידת המסוכנות הנשקפת מן המשיב פחותה לעומת תיקים אחרים בהם הנאשם עומד לדין באשמת רצח. ואולם, קיימת בעניינו עילת מעצר ממשית אחרת שעליה עמד בית משפט זה בערר על מעצרו של המשיב, והיא החשש להימלטות מאימת הדין. בניגוד לטענת המשיב, חשש זה לא קהה מאז ניתנה ההחלטה בבש"פ 1276/17 הנ"ל. אף שגם עתה קשה להעריך האם המשיב חפץ להימלט, נוכח העבירה שבה הוא מואשם ונוכח העונש הצפוי לו אם יורשע בה, מדובר בחשש ממשי שלא ניתן לבטלו. לכך יש להוסיף את זיקת האזרחות שלו לארגנטינה ואת העובדה שיש לו שם קרובי משפחה מדרגה ראשונה.

אשר להליך העיקרי, כפי שנסקר לעיל בית המשפט ביטל מטעמיו שלושה מועדי הוכחות, פרשת התביעה טרם הסתיימה ובתקופת ההארכה המתבקשת נקבע מועד אחד בלבד לשמיעת הוכחות. מצב דברים זה אינו מניח את הדעת, בפרט בהינתן טענת הצדדים כי יידרשו מועדים רבים נוספים עד לסיום שמיעת ההליך. על כן, מן הראוי כי בית המשפט המחוזי יעשה מאמץ לקבוע דיונים נוספים על המועדים שכבר קבע וזאת ככל הניתן גם בתוך תקופת ההארכה המבוקשת.

7. סיכומם של דברים - על אף הקושי המתעורר במקרה זה לאמוד בבירור את עצמת החשש הנשקף מן המשיב להימלטות, סבורני כי לעת הזו נקודת האיזון נוטה אל עבר המשך המעצר. העתק מהחלטה זו יועבר על ידי הצדדים למותב השומע את ההליך העיקרי על מנת שיעשה כמיטבו "לעיבוי" לוח הדיונים, כאמור לעיל.

בשלב זה, מעצרו של המשיב מוארך, אפוא, בתשעים ימים מיום 2.7.2017 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 612-10-16 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ה' בתמוז התשע"ז (29.6.2017).

ש ו פ ט ת
